

Ráda bych uvedla svou prezentaci tím, že vám řeknu, že za svým jménem nemám spoustu literatury, ale miluji pravdu, hledám pravdu a jsem vždy otevřena diskusi. Jako věřící bychom se neměli bát diskutovat o sporných tématech. Budeme, jak růst ve svém poznání, tak upevnění v tom, čemu věříme.

Doktríny nebo biblické učení jsou vždy hodny diskuse a studia. Moje prezentace není určena k tomu, aby vyvolávala spor, ale aby vás *vyburcovala a roznítla*, jak David prosil Boha v žalmu 35.

Měli bychom milovat pravdu natolik, abychom si mohli klást otázky a diskutovat o těchto věcech jako upřímní a opravdoví hledači pravdy, kteří touží poznat pravdu o náročných a sporných záležitostech.

Pro začátek bych ráda položila následující otázky. Měli by se křesťané a církve snažit být politicky korektní, zapadat do většiny, být všezahrnující a dělat vše, co je v jejich silách, aby nebyli odlišní nebo označeni negativně?

NEBO, měli by být křesťané a církve ochotni stát za pravdou, aniž by se za to omlouvali, často sami, jak činí naši bratři bývalí Jehovovi svědci? Když se postaví za pravdu, jsou vytlačeni a ztrácejí ve svém životě prakticky každý vztah, nemluvě o sboru, s nímž se někdy přátelili po mnoho let, a často i po celý život.

Navrhuji, že církev by měla být ochotna stát bez omlouvání za celou pravdou Písma, nejen za několika základními doktrínami. Jako hledači pravdy bychom měli vždy chtít znát pravdu o jakýchkoli biblických záležitostech, nejen o těch, které považujeme za „otázky spásy“.

Chceme-li skutečný růst, snad bychom měli stanovit mezník a nepopřít pravdu tím, že budeme mlčet, nebo tolerovat polopravdy.

Skutečný růst církve závisí na tom, zda se církev drží pravdy a praktikuje ji. Nebude činit dobro mít velkou církev nebo hnutí, pokud ti samí lidé ztrácejí ze zřetele život v království nadcházejícího věku, protože nikdy nepoznali pravdu, která zachraňuje.

Lidé přicházeli do rané církve kvůli pravdě a odvážně kázali to, co přijali, často obětující své životy. Pokud se jim to nelíbilo, prostě se „nepřidali“. V celém Písmu vidíme, že vůdci a církev byli varováni před falešnými učiteli a těmi, kteří překrucovali slovo o království a o Mesiáši.

2. Timoteovi 3:13-17 je dobrý příklad. Varuje nás, že zlí lidé a podvodníci budou postupovat *od špatného* k horšímu, když klamou a jsou oklamáni. Jsme však nabádáni k tomu, abychom pokračovali ve věcech, které jsme se dozvěděli a o nichž jsme přesvědčeni, když známe ty, od nichž jsme se to dozvěděli. Připomíná se nám, že jsme znali posvátné spisy, které nám mohou poskytnout moudrost, která vede ke spáse skrze víru, která je v Kristu Ježíši. Jednoduchá pravda je, že celé Písmo je inspirováno Bohem a je prospěšné k učení, k pokání, k nápravě, k výcviku ve spravedlnosti; takže můžeme být takovými, jací máme být, a vybavení pro každou dobrou práci.

Ježíšova církev není „vše zahrnující“, jak svět definuje „vše zahrnující“. Jeho církev zahrnuje všechny hříšníky POTÉ, co činili pokání a podrobili se tomu, co je napsáno, a byli pokřtěni. Ježíšova církev je naplněna svatými, kteří dělají to nejlepší, aby chodili v pravdě a rostli v pravdě, kterou přijali, a chodili ve spravedlnosti.

Každý námět, víra nebo „doktrína“ může a měly by být podporovány a následovány, jak je vyučováno v Písmu. Opět: „**Všechno Písmo je inspirováno Bohem a prospěšné k vyučování, k pokárání, pro opravu, pro výcvik ve spravedlnosti.**“ (2. Timoteovi 3:17)

Naše svatá Písma nám poskytují odpovídající informace o tom, kdo je Bůh a jaký je Jeho plán, a existují proto, aby nás vybavili pro každou dobrou práci, kterou pro nás má Bůh, abychom ji dělali. Diskuse o Písmu je dobrá, ale naším hlavním cílem by mělo být dobré dílo, to znamená, vykonávat velké pověření a sdílet pravdu tak, aby všichni lidé měli příležitost slyšet a být spaseni. Diskuse by nás měla vždy vést k akci.

Podle Písma musí církev učit, praktikovat a žít celou pravdu. Jaké biblické učení byste vynechali? **Co by vynechal Ježíš? Jaká část kázání na hoře může být vypuštěna ze života věřícího?!**

Většina z nás zde souhlasí s několika učenými Písma, která masy hlásících se ke křesťanství popírají nebo vidí jinak. Často, když diskutujeme o biblických záležitostech a když lidé smýšlejí odlišně o konkrétních tématech, slyšíme, že „máme jen různé výklady“. Tak tomu být může, ale stále existuje jen jedna pravda. Pokud jsme skutečně hledači pravdy, nechtěli bychom zjistit, která interpretace je správná, abychom tomu mohli věřit? **Můžeme interpretovat věci tak, jak chceme, ale to nepotvrzuje názory víry ani je nečiní správnými či přijatelnými v Božích očích.**

Pokud tvrdíme, že jsme křesťané, následovníci Krista, musíme vědět, co učil, a věřit tomu. Musíme nejen vědět, ale také chodit v pravdách, které učil Mesiáš, žít je v našich životech a v církvi.

Většina z nás by pravděpodobně souhlasila s tím, že některé z hlavních doktrín, kterým musíme rozumět, jsou: 1) kdo je Bůh, 2) kdo je Mesiáš, 3) co se stane, když zemřeme a smrtelnost člověka, a 4) pravda o Božím království.

Mnozí říkají, že se jedná o „OTÁZKY SPÁSY“, nebo o minimum, ve které musíme věřit. Myslím, že bychom se všichni shodli na tom, že Ježíš bude spravedlivým soudcem, ale jsem rozpolcena mezi soucitem a milostí a „žádným jiným jménem, kterým můžeme být spaseni“. To znamená, že nikomu, nemůže být dána nesmrtelnost a Země jako Abrahámovým potomkům, a nikdo nemůže být zachráněn před ohnivým jezerem jinak, než skrze Bohem vyvoleného lidského Mesiáše Ježíše.

Co se pak stane s významem velkého pověření, pokud nezáleží na tom, čemu člověk věří, pokud je dobrým člověkem nebo upřímným ve své falešné víře? Proč by bylo tak důležité chodit to sdělovat lidem, pokud opravdu nezáleží na tom, v co věří? Proč by naši bratři byli ochotni obětovat své životy pro pravdu, kdyby na tom opravdu nezáleželo a lidé by stále ještě jen „vstupovali“?

Možná, chtěl Ježíš, aby všichni byli součástí prvního vzkříšení, aby se mohli zúčastnit tisícileté vlády, protože to bude tak nádherné? Ale v celém Písmu se stále zdá, že to, v co věříme, je důležité, a pravda, nikoli polopravda, vede ke spáse!

Kromě těchto čtyř základních učení, i když se to dnes nechystám vysvětlovat, věřím, že je také důležité porozumět znamením časů, pokud jde o to, kdy se Kristus vrátí, a že nastane jen jedno vzkříšení z mrtvých, při KONCI soužení, když Ježíš přichází viditelně s Božím hlasem trubky, a posílá své anděly, aby shromáždili mrtvé svaté, kteří povstanou, a také těch pár věrných věřících, kteří budou žít v té době, kteří věrně konali skrze velké soužení. (Vše, pokud je jasné v Matoušovi 24, 1. Korintským 15 a 1. Tesaloničtům 4) Nebudeme-li mít toto právo, my nebo budoucí generace, mohli bychom být oklamáni a pak se to stane otázkou spásy.

Když slyším: „To není otázka spásy“, pak se divím, proč se říká, že **celé Písmo je inspirováno Bohem a je prospěšné pro učení? Neměli bychom pátrat po všech věcech, o kterých Bible promlouvá, a studovat je?** Je-li inspirována Bohem a prospěšná pro učení, pak bychom měli vzít naši víru o něco vážněji a dostat se na kloub toho, co je napsáno.

Následně bych chtěla, abychom zvážili několik dalších biblických učení, která jsou často odsouvána stranou kvůli různým názorům nebo „interpretacím“.

První je křest. Nejsm si jistá, proč se jedná o problém i mezi těmi, kteří tvrdí, že následují Krista. Je to příkaz (Skutky 2:38, činite pokání a dejte se pokřtít každý z vás). Obsahuje slib (Skutky 2:38 – a obdržíte dar svatého ducha). A Ježíš to učinil, aby naplnil veškerou spravedlnost (Matouš 3:15). Pokud tvrdíme, že následujeme Ježíše, měli bychom následovat jeho příklad a to, co dělal, zvláště pokud nemáme svou vlastní spravedlnost.

Skutky 2:41 nám říkají, že „... ti, kdo přijali jeho slovo, byli pokřtěni...”

Skutky 8:12 jasně říkají, že „když uvěřili Filipovi, který kázal dobré poselství o **Božím království** a **jméno Ježíše Krista**, byli pokřtěni, muži i ženy“.

Skutky 10:44-48 nám říkají, že zatímco Petr stále ještě mluvil tato slova, svatý duch padl na všechny, kteří poslouchali poselství. Všichni obřezaní věřící, kteří přišli s Petrem, byli ohromeni, protože dar svatého ducha byl vylit také na pohany. Neboť je slyšeli mluvit jazyky a vyvyšovat Boha. Petr odpověděl: "Jistě nikdo nemůže odmítnout vodu, aby byli pokřtěni ti, kteří přijali svatého ducha právě tak, jako my, že?" **A přikázal jim, aby byli pokřtěni ve jméno Ježíše Krista.** Dokonce i když se Boží duch v nově obrácených projevoval mluvením neznámými jazyky, bylo jim ještě přikázáno, aby byli pokřtěni ve vodě!

Skutky 16:14-15 říkají, že reakce na slyšené vede ke křtu (což znamená, že křest musel být součástí poselství, které jedinec slyšel!). Když je otevřeno srdce, aby reagovalo na dobré poselství o království a o Ježíši, pak to vede ke křtu. Verše 16:31-33 nám ukazují stejnou odezvu, když uvěřil žalárník. Řekli: „**Věř v Pána Ježíše**, a budeš spasen ty i tvá domácnost.“ **A mluvili k nim Pánovo slovo**, a spolu s ním i těm, kteří byli v jeho domě, **a hned byl pokřtěn** on i celá jeho *domácnost*. Vidíme, že bylo kázáno nebo sdíleno totéž co s osobou ve Skutcích 10. Lidé potřebují slyšet o Ježíši a slyšet, o čem Ježíš mluvil, o Božím království.

Musí přijmout Ježíše jako Mesiáše, Židé, pohané a vyznávající křesťané stejně. Nestačí jen „věřit v Ježíše“, ať to znamená v evangelickém světě cokoli. Víra v Ježíše znamená vědět, kdo skutečně je, Boží vyvolený Mesiáš, člověk, syn Boží, a ne Bůh, a člověk musí věřit tomu, co učil, až do té míry poslušnosti, co říkal, a žít tak.

Skutky 18:8 říkají, že když **slyšeli, uvěřili a byli pokřtěni**. Lidé slyší a pak reagují tím, že věří nebo přijímají to, co slyšeli, a pak se tím řídí.

Ve Skutcích 19:1-10 je otázka: „Přijali jste svatého ducha, když jste uvěřili?“ A oni mu řekli: „Ne, ani jsme neslyšeli, zda existuje svatý duch.“ A řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“ A oni řekli: „Janovým křtem.“ Pavel řekl: „Jan křtil křtem pokání a říkal lidem, aby věřili v toho, kdo přichází za ním, tedy v Ježíše.“ **Když to slyšeli, byli pokřtěni** ve jménu Pána Ježíše. Když na ně Pavel položil ruce, přišel na ně svatý duch a *začali* mluvit jazyky a prorokovat. (Zde také vidíme Boží království oznámené ještě jednou.)

I když je to rozhodnutí, které musí učinit každý sám, je to dobrý odkaz k otázce, zda by člověk měl být znovu pokřtěn, jakmile uslyší a přijme pravdu o Ježíši. Jakmile tyto lidé slyšeli a přijali pravdu, byli znovu pokřtěni do Ježíšova jména. Pochopení pravdy bylo pro odevzdání se nezbytné.

Verš 9 nám také říká, že když někteří slyšeli Pavlovo poselství, že se zatvrdili a nechtěli být poslušní, neobdrželi pravdu ani se nepodrobili. Naneštěstí se to děje dodnes.

Ve Skutcích 22:16 se Ananiáš zeptal Paula: „Proč otálíš? Vstaň, buď pokřtěn a smyj své hříchy, vyzýváje Jeho jméno.“ Zeptám se vás stejně, proč otálíte?

V celé knize Skutků, která je záznamem o rané církvi, vidíme lidi, kteří slyší poselství a pak reagují vodním křtem.

V 1. Korintským 1:17 Pavel řekl, že nebyl poslán křtít, ale kázat. Pokud to však čteme v kontextu, chápeme, proč to řekl, a když čteme celé Písmo, vidíme, že kázání zahrnovalo poselství o křtu. Někteří zasívají a někteří sklízí. Někteří konají evangelizaci a káží a jiní křtí. Pavel byl kazatelem, velmi dobrým.

Skutky 8:36-39 nám vyprávějí o Filipovi a eunuchovi. „Šli po cestě a přišli k nějaké vodě; a eunuch řekl: „Hled! Voda! Co mi brání být pokřtěn?“ A Filip řekl: „Pokud věříš celým svým srdcem, můžeš.“ Reagoval a řekl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Boží Syn.“ A nařídil vozu, aby se zastavil; a **oba sestoupili do vody**, Filip i eunuch, a pokřtil ho. Když **vystoupili z vody**, Pánův duch popadl Filipa pryč; a eunuch ho už neviděl, ale pokračoval ve své cestě s radostí.“ To vše se stalo po Letnicích a bylo výsledkem toho, že věřící konali práci, kterou dostali, a byli posilováni svatým duchem, aby ji konali.

1. Petrův 3:21-22 říká, že **křest nás nyní zachraňuje**. Být ponořen do vody není nic magického. Akt křtu není to, co nás ve skutečnosti zachraňuje, ale je otázkou poslušnosti. **Pokud se rozhodneme poslouchat, sklízíme spásu, pokud ne, můžeme se vůbec nazývat**

křesťanem, pokud nenásledujeme Krista a neposloucháme ho a neděláme to, co je napsáno? Sedmero ponoření se do špinavé řeky neuzdravilo Naamana z malomocenství, a jen stavění archy nezachránilo Noema a jeho rodinu. Dostat se do špinavé řeky a dostat se do archy je tím, co je vlastně uzdravilo a zachránilo. Jejich ochota poslouchat vedla k záchraně díky Tomu, kdo byl schopen zachránit. Dokážete si představit, že Noé jen naslouchá Bohu, káže lidem a pak se nedostaví DO archy?! (“... to, co tomu odpovídá, křest, vás nyní zachraňuje – ne odstranění nečistot z těla, ale žádost k Bohu o dobré svědomí – skrze vzkříšení Ježíše Krista, který je po pravici Boží, když odešel do nebe a poté mu byly podřízeny andělé a autority a mocnosti.”)

1. Korintským 10:1-2 dává další příklad poslušnosti, jež zachraňuje lidi. Právě tak Izraelci prošli mořem a byli pokřtěni, tato poslušnost je zachránila před faraonem. Mohli následovat Mojžíše celou cestu až k moři, ale kdyby neposlechli projít skrz, byli by zničeni.

Římanům 6:4-5 vysvětluje, že jsme s Ním **byli pohřbeni křtem do smrti**, takže jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých skrze slávu Otce, tak i my můžeme chodit v novosti života. Jestliže jsme se s ním sjednotili v podobě jeho smrti, určitě budeme také v *podobě* jeho vzkříšení. Byl nám slíben nový život už nyní a zajištěná naděje být vzkříšeni, až se Ježíš vrátí.

Kol 2:11-12 hovoří o obřízce a křtu. Křest je obrazem toho být pohřben s Ježíšem a mít víru v to být vzkříšen, až se on vrátí. **Když jsem nad tím hloubala, otázka, která mi přišla na mysl, byla, mohl by být člověk Žid a nebyť obřezán? Rovněž, může být člověk křesťanem a nebyť pokřtěn?**

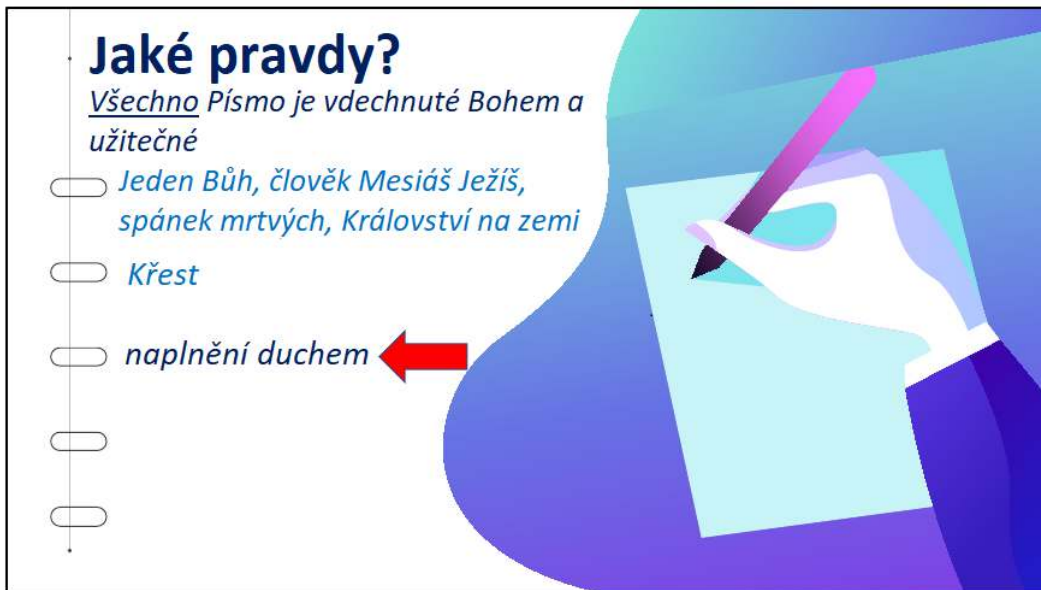
Marek 16:16 říká, že po vyslechnutí evangelia, „**ten, kdo uvěřil a byl pokřtěn, bude spasen**; ale ten, kdo nevěřil (a neuvěřil a nebyl pokřtěn), bude odsouzen.“ I když to může být kontroverzní verš, vidíme to stejné poselství podporované celým Písmem.

Existují výjimky? Ano, samozřejmě! Lupič na kříži zjevně nebyl pokřtěn. Možná někdo na své smrtelné posteli, nebo někdo v poušti nebude. To jsou však výjimky, ne pravidlo. Bůh zná srdce člověka a Ježíšův rozsudek bude správný, ale to nepopírá pravidlo, poslouchat a být pokřtěn.

Galatským 3:22-29 uvádí, že zaslíbení je dáno těm, kdo věří (a víra vede k poslušnosti). Všichni, kdo **byli pokřtěni v Krista, se oblékli Kristem. A pokud patříte Kristu, pak jste Abrahamovi potomci, dědici podle slibu.** To je dobré dost. Člověk musí být oblečen v Krista skrze křest, aby byl dědicem a obdržel to, co bylo zaslíbeno.

Viděli jsme, co se stalo Izraelcům, kteří neposlouchali. Hebreům 4:6 „ti, kterým dříve byla kázána dobrá zpráva, nevstoupili kvůli neposlušnosti.“

Římanům 1 a 16 hovoří o *poslušnosti* víry. Říkáme-li, že věříme, ukazujeme tuto víru tím, že posloucháme toho, v koho vkládáme svou víru. Milujeme-li Boha a Ježíše, budeme je poslouchat.

Když mluvíme o naplnění duchem, musíme nejprve definovat pojmy. **Být naplněn duchem není totéž co mluvit nenaučeným jazykem. Pokud je někdo „naplněn duchem“, neznamená to, že mluví jazyky. Mít „více ducha“ neznamená dostat dar jazyků. A být naplněn duchem není totéž co mít nějaký specifický duchovní dar, ačkoli máte-li dar, Boží duch ve vás působí.**

V Galatským 5:22-23 můžeme číst, co do našich životů přináší, když obdržíme Božího ducha. **A čím více ducha je v nás, tím více ovoce budeme přinášet!**

Skutky 1:8 nám říkají, proč jim byl dán duch. **Obdrželi schopnost**, když přišel svatý duch, aby mohli **být Ježíšovými svědky světu**. Pak ve Skutcích 2 vidíme začátek toho, jak se svatý duch projevoval v životech věřících za účelem evangelizace. Všichni lidé je slyšeli, jak mluví jejich rodnými jazyky. Petr pak kázal, že to bylo prorokováno v Joelovi a teď nastal ten čas.

Ve Skutcích 11 vidíme ducha projevujícího se nenaučenými jazyky v pohanech jako o Letnicích (11:18), aby židovští věřící v Mesiáše viděli, že „Bůh poskytl také pohanům pokání, které vede k životu“.

1. Korintským 12 a 14 nám říkají, že duchovní dary nebo projevy ducha jsou: (12:7) pro společné dobro církve a (14) - pro vzdělávání a školení věřících.

Všichni bychom se shodli na tom, že musíme vyučovat, povzbuzovat a praktikovat dary určené pro budování místního a globálního sboru. Pravděpodobně bychom také souhlasili s tím, že bychom měli toužit po darech a podporovat ty, které přinášejí největší prospěch sboru, jak říká, tedy ty, které jsou dary pro kázání a vyučování.

Tentýž duch je za každým darem, službou nebo účinkem a vykonává všechny tyto věci.

Zdá se, že dar mluvení v různých řečech nebo různými jazyky, jak to většina nazývá, je příčinou jedné z největších neshod a nedorozumění ohledně darů.

Mám otázku. Proč se dostává daru řečí, nebo jazyků, tolik pozornosti a proč tolik lidí touží po tomto daru, když nám bylo řečeno, že je to nejmenší z darů a měli bychom si přát větší dary, jako je kázání a vyučování? Jak často jste slyšeli lidi, kteří žádali Boha, aby jim dal dar prorocství? Když jsou tázáni: „Chcete víc ducha?“ Kolik odpovědělo: „Já chci! Prosím, vložte na mne ruce a modlete se, abych vyučoval a prorokoval!“

Proč neslyšíme o lidech, kteří si přejí nebo praktikují dar uzdravování nebo zázraků, nebo sledují videa na YouTube, která učí, jak léčit? Dar uzdravování by jistě měl dnes v církvi větší využití s tolika nemocnými a nezdravými lidmi.

Ani jednou jsem neviděla „jazyky“ používané v souladu s tím, co učí Písmo. V Bibli není mnoho času věnováno tématu mluvení jazyky nebo různými řečmi, ale z toho mála, co je napsáno, a z příkladů, které vidíme, je jasné, že většina těch, kteří dnes tvrdí, že tento dar mají, nepraktikuje ho v souladu s Písmem.

Chtěla bych uvést několik bodů, které musíme mít na paměti, když hodnotíme, zda mluvení jazyky nebo neznámými řečmi je od Boha nebo ne, a zda je praktikováno v souladu s Písmem.

Je to pravda? Bůh by určitě neměl nikoho k tomu, aby mluvil lži v jazyce, a proč by dal falešným učitelům a věřícím svou moc a tento dar, kdyby je nepřivedl k tomu, aby poslouchali Jeho pravdy? **Kdyby jazyky sloužily k vzdělávání církve, nepoužil by je v trojičních církvích tak, aby někdo v těch církvích říkal pravdu?**

Může být předpokládán dar od ducha pravdy, jestliže pravda není v církvi vyučována? (Jan 14:16-17) Existuje mnoho jiných náboženství, která praktikují mluvení v jazycích, a myslím si, že bychom souhlasili, že to není duch JHVHův, který zmocňuje hinduistického, pohanského nebo šamanského mluvčího.

Je řízený a ukázněný, když je praktikován? Bible je jasná ohledně toho, jak má být tento dar praktikován.

- Pokud mluvit jazykem, jen málokdo by měl mluvit a postupně jeden po druhém, ne všichni najednou, a musí existovat výklad.
- Mluvčí v jazyku musí mlčet a nepraktikovat mluvení v neznámých jazycích, pokud není tlumočník. Praktikuje se to právě tak?
- Ve službě i v modlitbě by měl být řád, ne hlasitý povyk.

Jazyky jsou znamením pro nevěřící. (Takže pokud v církvi nejsou žádní nevěřící, proč používat tento dar? Stejně jako kdyby všichni byli zdraví, proč praktikovat dar uzdravování?)

Dokonce i když se modlíte v jazyce mezi vámi a Bohem, měli byste se modlit, také tlumočit ve své mysli, aby nebyla neplodná.

- Mluvení v jazycích vyučuje vás, ne církev (není-li tlumočeno).

Ne všichni mluví v jazycích, stejně jako ne všichni jsou proroky nebo zaměstnávající se zázraky. Pokud tedy církev učí, že všichni by měli mluvit jazyky jako znamením toho, že jsou věřící, je to falešné učení. Nedávno jsem četla jedno prohlášení o víře, které říká: „Bůh si přeje, aby každý křesťan mluvil v jazycích, což je jediná absolutní záruka věřícího, že získal věčný život.“ To je nepravdivé a neexistuje ŽÁDNÉ biblické učení, které by to podpořilo!

A velká moje otázka je, když Bůh dává každému dar mluvení jiným jazykem, proč bychom měli učit lidi, jak to udělat, nebo dokonce jim říkat, aby to dělali? Řekl Ježíš, jdi učit jak mluvit jazyky a pak na vás vyleji ducha? Existovala letnicová třída 101 jazyků? Pokud se Boží duch projevuje v něčem jako dar mluvení jazyky, jazykem, který neznají, budou prostě mluvit. Nepotřebují školení ani podněcování a rozhodně ne videa z YouTube. (Mimo chodem, je to zajímavé, jak jsem řekla, nevidím žádná videa z YouTube, která by učila lidi léčit jiné, dělat zázraky nebo křísit mrtvé. Proč si myslíte, že je to tak? Můj odhad je, že nemůžete učit ani falešné křesťanství, léčení nebo jiné zázraky.)

(14:12) Pokud jste horliví pro duchovní dary, snažte se oplývat poučením a vyučováním církve, a pamatujte si, **Písmo je jasné, duchovní dary jsou dány sboru, aby mohly vzdělávat a poučovat bratry, a Boží duch je dán tak, že můžeme být Ježíšovými svědky tam, kde žijeme, a po celém světě.**

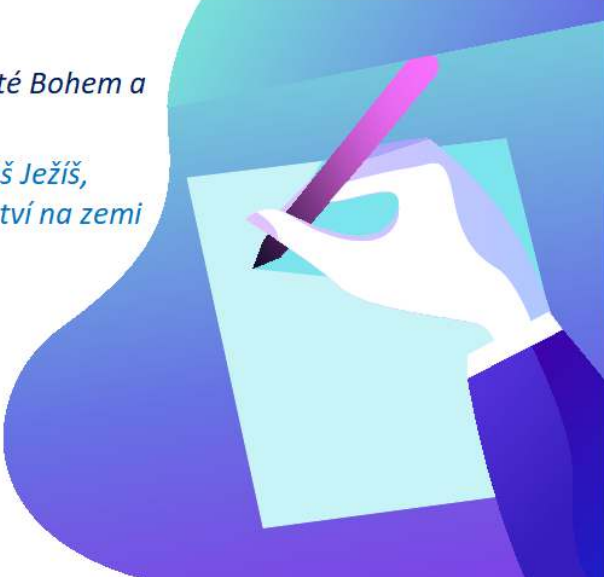
Jak používáte své dary?

Jaké pravdy?
Všechno Písmo je vdechnuté Bohem a užitečné

- Jeden Bůh, člověk Mesiáš Ježíš, spánek mrtvých, Království na zemi*
- Křest*
- naplnění duchem*
- láska k nepřítelům*
-
-

Ježíš vyučoval v kázání na hoře (Matouš 5-7). V jednom z velmi důležitých bodů, které vyzvedl, jsou mnozí vyznávající křesťané rozdělení, a to MILOVAT své nepřátele. Tento jednoduchý příkaz nebyl návrhem. A v tomto příkazu jsou dvě velmi důležitá slova - „Láska“ a „Nepřítelé“. Na jiných místech nám Bible říká, co je láska. Například 1 Korintským 13 krásně a důkladně popisuje, co znamená milovat.

Písmo nám říká, že láska neublíží a také nám říká, abychom nasycili své nepřátele. Nikdy nám nebylo řečeno, abychom ublížili svým nepřítelům nebo je zabili. Ve skutečnosti je nám řečeno, abychom přemáhali zlo dobrem. Křesťané, zejména Američané, se musí vyrovnat s Královstvím našeho Krále a postavit se za jeho hymnu, vstoupit do jeho armády a následovat jeho příkazy. Neměli bychom se bát toho, kdo může zabít tělo na několik let; musíme se bát toho, kdo nás může zničit věčně. A ještě lépe, měli bychom ve smrti, ať už z přirozené příčiny nebo způsobené vraždou, mít pokoj, když budeme vzkříšeni, až přijde Ježíš a staneme se nesmrtelnými a budeme žít navždy v dokonalém Božím království.

Jaké pravdy?
Všechno Písmo je vdechnuté Bohem a užitečné

- Jeden Bůh, člověk Mesiáš Ježíš, spánek mrtvých, Království na zemi*
- Křest*
- naplnění duchem*
- láaska k nepřátelům*
- bud'te odděleni* ←

Byli jsme odděleni a jsme povoláni ke spravedlnosti; ale do jaké míry? Zvěstoval Ježíš ve svém kázání na hoře posuvnou stupnici? Bylo nám řečeno, abychom byli dokonalí, jako je dokonalý Bůh, ale všichni víme, že občas neuspějeme. Každý den bychom však stále měli usilovat o dokonalost. Lidé by nás měli vidět, jak se každý den více podobáme Ježíši. Zrcadlí náš výběr her, filmů, knih a hudby Ježíše?

Mnohé z těchto pozemských potěšení otevírají dveře odpůrci, pokušení a hříchu.

Bůh řekl Izraelcům, aby „neměli nic společného“ s národy kolem nich. Neřekl, smíchejte se s nimi, nebo převezměte jejich zvyky a svátky a změňte je, aby byli Moji. Žádal, aby zůstali odděleni, dokonce až do té míry, že zničí falešné modly.

V tomto bodě mnozí mylně používají Římanům 14, aby se pokoušeli ospravedlnit různé názory nebo „sporné záležitosti“. Pokud se přečte kontext, mluví to o jídle a svatých dnech, které se podle nové smlouvy staly pro věřícího překonanými. To neříká o uctívání model nebo o jiných věcech, které Bůh odsoudil. Pravda o těchto věcech je v celém Písmu očividná, jako je sexuální nemravnost, magie nebo dokonce lhaní.

Slyšela jsem, že dokonce to, zda je Satan skutečný nebo ne, je jen „výklad“. Obé nemůže být pravda. Jedná se o velmi důležité téma, které mnozí nejsou ochotni diskutovat nebo učit tak, aby neurazili ostatní. Rozhodně bychom neměli používat urážlivou mluvu, ale Ježíš řekl, že on a jeho slova budou působit, že lidé budou uraženi. Pravda způsobuje, že mnozí jsou uraženi, dokonce i ti, kteří vyznávají Krista. Pokud neznáme našeho nepřítele, nemůžeme proti němu snadno obstát. O co víc, pokud si vůbec nemyslíme, že existuje! Je důležité, aby to chápali a učili se tomu noví věřící.

Matouš 13:18-23 vysvětluje podobenství o rozsévači. (verš19) Když někdo slyší slovo království a nechápe ho, **přichází ten zlý a náhle uzme** to, co bylo zaseto do jeho srdce. A v podobenství o pleveli je ďábel ten, kdo zasel plevel. Ženci jsou andělé. Existují nebeské bytosti a andělé a Bible jasně hovoří o poslušných a neposlušných andělech, které lze také nazývat démony. Andělé jsou poslové a démoni jsou protivníci nebo andělé s falešným vzkazem.

Máme skutečného protivníka! Někteří z jeho nebeských následovníků dokonce skončili ve vězení až do konce tohoto zlého věku. Juda 1:6 říká, že andělé, kteří nezůstali ve svém vlastním postavení autority, ale opustili své vlastní obydlí, jsou drženi ve věčných řetězech pod bezútěšnou temnotou až do soudu velkého dne.

Lukáš 4:41 říká, že Ježíš mluvil k démonům a oni k němu. Jestliže satan a jeho démoni nejsou skuteční, prosím, definujte tyto démony, s nimiž Ježíš mluvil.

Ve skutečnosti bylo ohnivé jezero připraveno pro ďábla a jeho anděly. Matouš 25:41

Satan je skutečný a chce zničit vás a vaši naději, že budete vzkříšeni k nesmrtelnosti ve věku, který přijde. Chce, abyste neposlouchali Boha a lživě klame. Musíme být odděleni a zasvěceni Bohu a musíme uznat svého nepřítele a stát pevně proti němu.

Myslím, že bychom se všichni shodli na tom, že kdybychom měli naplnit církve ateisty, buddhisty nebo hinduisty, kteří odmítli změnit své přesvědčení a přijmout Božího Mesiáše a jeho učení, ale stále ještě souhlasili s tím, že se tam posadí po většinu nedělí, nepovažovali bychom to za růst církve nebo dokonce za zdravý církevní sbor. Tak proč jsou mnozí spokojeni s početným růstem nebo ohromeni většími skupinami s mnoha aktivitami a službami, když nedokážou uvěřit jasným biblickým pravdám nebo v souladu s nimi žít?

Chceme-li být pevní a kypící skutečnými věčnými odměnami, musíme budovat to, co vytrvá v ohnivých zkouškách. **Bůh nedělá žádné kompromisy, ani my ne! Následovat Krista a jeho učení nás bude něco stát! Existuje něco, co vás zadržuje nebo k čemu lnete? Nebo obětujete svůj život?**

Není možné, aby Bůh lhal

V pozdější době se někteří odchýlí od víry tím, že se věnují lstivým duchům a učením démonů.

1. Timoteovi 4:1-2

Odděl je do pravdy; tvé slovo je pravda. Jan 17:17

Pokud je Bůh pravdivý a má ve všech záležitostech stanovenou pravdu, neměli bychom se snažit poznat a porozumět tomu, o čem říká ON, že je pravdivé, nakolik nám poskytl informace a odpovědi?

Uvědomuji si, že nám dal jen tolik poznání a porozumění, kolik potřebujeme, ale měli bychom se ponořit do toho, co nám dal, a zároveň se ujistit, že k tomu nepřidáváme ani z toho nic neubíráme.

Definice *lži* podle Merriam-Webster:

1 a: prosazování mluvčím nebo pisatelem něčeho známého nebo předpokládaného, co je nepravdivé s úmyslem oklamat.

b: nepravdivé nebo nepřesné prohlášení mluvčího nebo pisatele, kterému může nebo nemusí být uvěřeno.

2: něco, co uvádí v omyl nebo klame

Sloveso: říci nepravdu, přisuzující nepoctivost

V Bohu není žádná lež. Bůh nemůže a nebude lhát. Je nemožné, aby Bůh lhal. (Numeri 23:19, 1. Samuel 15:29, Hebreům 6:18, Titus 1:2) Pokud Bůh nelže a nemůže lhát, **myslíte si, že uznává lži?** Pokud ne On, určitě bychom neměli ani my! Měli bychom souhlasit, že Bůh očekává, že může existovat pouze jedna pravda o tom, kdo je, kdo je jeho Mesiáš, a o tom, co je zlé a co je dobré. Může existovat jen jedna pravda o tom, kde budou bydlet spravedliví a kdy tam budou bydlet. Nemůžeme být zároveň nesmrtelní a smrtelní a buď jdeme do nebe, když zemřeme, nebo zůstaneme mrtví v hrobě, dokud se Ježíš nevrátí, a teprve potom jsme vzkříšeni a je nám dána nesmrtelnost. Ježíš nemůže být jak Bohem tak člověkem; musí být jedním nebo druhým. Nemůžeme jak zabíjet své nepřátele tak je milovat.

Bůh nám dal mozek a dal nám dostatek informací o těchto věcech, abychom věděli, co teď potřebujeme vědět. Předal všechny informace, které chce, abychom je měli v této době. Proto musíme hledat a mluvit pravdu a nesledovat nebo neomlouvat lži a falešné učení. Rozhodně bychom neměli být sjednoceni se známými lžemi nebo přijímat falešné učitele. Neexistuje žádná jednota mezi pravdou a omylem. Věci jsou buď pravdivé nebo nepravdivé. A pokud je to nepravdivé, je to lež.

Pokud někdo káže něco, co je v rozporu s Písmem, je to nepravdivé. Lež je opak pravdy, a pokud to není pravda, je to nepoctivé, ať už to má mluvčí v úmyslu nebo ne.

Existuje spousta pokojných buddhistů, laskavých lidí a lidí oddaných své víře. Je-li to však oddanost lži nebo falešnému učení, Bůh není ctěn a není to úzká cesta prostřednictvím Božího člověka mesiáše Ježíše.

Bible nám opravdu říká, že lháři nebudou v království (Zjevení 21:8). Zdá se, že to říká, že říkat pravdu, ne lži, je naprosto důležité.

Bůh řekl svému lidu, aby vyšel a byl oddělen. Nikdy nám neřekl, že to bude snadné. Ve skutečnosti nám řekl, že budeme muset obětovat a ukřižovat sebe a své touhy. Bůh nikdy neslibil, že v tomto věku budeme mít dokonalý život nebo žít jako ti kolem nás. Tento život není o nás a o našich potěšeních, ale o vedení mnohých k spravedlnosti (Daniel 12:3) a do království.

1. Janův 2:22-23 říká, kdo je lhář. Kdo je lhář? Ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? Toto je antikrist, ten, kdo popírá Otce a syna. Kdo popírá syna, nemá Otce; Ten, kdo vyznává syna, má také Otce.

1. Janův 2:21 uvádí, že žádná lež není z pravdy. To jasně říká, že polopravda není pro Boha přijatelná nebo dostatečně dobrá.

První Lhář ovlivnil křesťanství od té doby! Genesis 3:4 „Jistě nezemřete.“ Jan 8:44 nám říká, že Satan je lhář a otec lží. Tato lež nejenže se zvěčnila ve většině náboženství, ale v mnohých, kteří si říkají křesťané.

Titus 1:2 a Hebreům 6:18 znovu uvádějí, že Bůh nemůže lhát.

Římanům 1:25 říká, že lidé vyměnili Boží pravdu za lež (tak existuje pravda a existují lži, musíte si vybrat jedno a nemůžete mít obojí!)

Numeri 23:19 říká, že Bůh není člověk, že nebude lhát. Lidé mohou lhát, Bůh nemůže.

Příslaví 12:22 směle prohlašuje, že **lživé rty jsou ohavností pro Pána**. Člověk by si myslel, že kázat lži o tom, kdo je Bůh, kdo je Ježíš a co je naší odměnou, bude také Bohu odporné.

Musíme si toho být vědomi a musíme být na stráži!

1. Janův 4:1 nás varuje, abychom nevěřili každému duchu, ale zkoušeli duchy, abychom zjistili, zda jsou od Boha, protože do světa vyšlo mnoho falešných proroků.

Matouš 24:24 říká, že povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou provádět velká znamení a zázraky, aby svedli z cesty, pokud je to možné, i vyvolené.

Nesmíme zavírat oči před těmi falešnými proroky, vítat je jako bratry nebo se obklopit jejich učením. Musíme zkoušet, co říkají a nebyť odváděni od Boží vzácné pravdy, bez ohledu na to, jak jsou nadáni osobním kouzlem, nebo kolik dobrých programů nabízejí. Pokud jsme tak snadno ovládnuti způsobem uctívání nebo dětským přisluhováním, co se stane, když budou dělat velké znamení a zázraky?

1. Timoteovi 4:1-2 nás varuje, že v pozdějších časech se někteří odchýlí od víry tím, že se budou věnovat klamným duchům a učením démonů, skrze pokrytectví lhářů, jejichž svědomí je spáleno.

To byl v té době v církvi skutečný problém a dnes to zůstává skutečným problémem a byli jsme varováni.

Výsledek pro lidi nemilující pravdu a přijímající falešné učení se nachází ve Zjevení 21:8, ale pro zbabělce a lidi bez víry a odporné vrahy a nemravné osoby a čaroděje a modláře a všechny lháře, bude jejich díl v jezeře, které je rozpáleno ohněm a sírou, což je druhá smrt.

Nemůžeme dělat kompromisy! Jan 17:17 zapřísahá věřící, aby se posvětili (zasvětili, oddělili, výlučně věnovali) do pravdy; a Boží slovo je pravda.

Globální oběť bratří

Jsme ochotni stát za nimi?

s jednou myslí
Skutky 2:46-47

jednotou ducha
Efezským 4:1-6

Theresa, USA Edwin, Peru Igor, Chorvatsko Maksim, Rusko

Naši bratři po celém světě

Skuteční hledači pravdy opouštějí církve a organizace, které neučí biblickou pravdu. Obětují rodiny, přátele a dlouholeté církevní společenství. Jsou sami v celých městech a zemích. Dotýká se mě, že mnozí z Američanů kompromitují pravdu, když byli pozehnáni, aby ji znali, mnozí ji dědili po celé generaci, a pak rozebírali víru, pravdu a nahradili ji polopravdami a naprostými lžemi, a ještě hůře, vychovávali své děti v církvi lhářů kvůli větší skupině mládeže nebo lepší hudbě.

Kde budete stát vy? Vaše služba? Vaše církve? Vaše konference? Vaše hnutí? Vaše vysoká škola? Vyzývám vás, abyste zachovali integritu. Bůh žehná těm, kteří stojí pevně v pravdě a jsou ochotni ji hlásat beze studu. Pokud se stydíme nebo kompromitujeme pravdu, nebude se nám dařit v naší službě, která ve skutečnosti není vůbec naší službou, ale Boží.

Neměli bychom se stydět za pravdivé evangelium, neboť je Boží mocí pro spasení každého, kdo věří (Římanům 1:16)!

Ježíš řekl, že nečeká, že bude ještě vytrvát mnoho lidí, až se vrátí. Na rozdíl od evangelického křesťanství a jejich zpráv, skutečné křesťanství neroste po milionech.

Když se lidé podřizují Bohu a volají, aby poznali a chápali pravdu o tom, kdo Bůh je, a jakou naději nabízí, je růstem i jeden věřící najednou.

Ti z nás, kteří jsou požehnáni pravdou, by neměli ohrožovat sami sebe a naše společenství pro jiné věci, které nezachraňují. **Pouze Boží pravda může zachránit a pouze Boží pravda přináší pravý růst církve.**

Skutky 2:46-47 říkají: „Den za dnem dne pokračujete v jedné mysli v chrámu a lámání chleba od domu k domu, přijímali jídlo společně s radostí a upřímností srdce, chválíte Boha a majíte přízeň u všech lidí. A Pán přidával k jejich počtu každý den ty, kteří byli zachraňováni.“

Efezským 4:1-6 nás zapřísahá, abychom chodili způsobem, který je hoden povolání, jímž jste byli povoláni, se vši pokorou a jemností, trpělivostí, projevující se snášenlivostí k sobě navzájem v lásce, v úsilí o zachování jednoty ducha ve svazku pokoje. Existuje jedno tělo a jeden duch, stejně jako jste byli povoláni v jedné naději svého povolání; jeden Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade vším a skrze vše a ve všem.

Nikde v Písmu jsem nenašla místo, kde se říká, že polopravda je přijatelná. Je nám řečeno, abychom byli dokonalí, protože náš Otec v nebesích je dokonalý (Matouš 5:48).

Je nám řečeno, abychom nelhali. Je nám řečeno, abychom milovali pravdu. Nenašla jsem žádné výjimky! Je nám řečeno, že pravda zachraňuje a musíme mít integritu ve svých názorech víry, ve svém učení a kázání. Musíme mít nekompromisní integritu, pokud zastupujeme přicházejícího Krále, který bude vládnout nad všemi národy země!

Pokud máme stejnou integritu jako Ježíš, nemůžeme se dohodnout nebo družít s lidmi a organizacemi, o kterých víme, že vyučují lži nebo polopravdy. Můžeme se však pokoušet s nimi rozmlouvat, studovat s nimi a modlit se za ně. Neměli bychom s nimi spřádat svůj úděl, podporovat je slovy či penězi, ani je velebit.

Nemůžeme riskovat spásu našich posluchačů a našich mladých lidí. Jsou další generací. Pokud dostávají ředěnou nebo jen částečnou pravdu, nebudou vybaveni k tomu, aby předávali celou pravdu Písma následujícím generacím, kdyby Ježíš meškal. Jakmile je kus skládky zapomenut, je ztracena. Co zůstane po několika generacích, které ohrožují a odřezávají pravdy, které Ježíš učil?

Konečně, moji bratři, radujte se v Pánu... Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty špatné dělníky, dejte si pozor na tu falešnou obřízku. Neboť pravá obřízka jsme my, kteří sloužíme v Duchu Božím, chlubíme se Kristem Ježíšem a nespolehnáme na sebe ... Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista uznal za ztrátu. A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za odpad, abych získal Krista a byl nalezen v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je z víry v Krista, tu spravedlnost, která přichází od Boha na základě víry, a abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpeních. Připodobňuji se jeho smrti, zda bych nějak nedospěl ke vzkříšení z mrtvých.

Ne že bych již toho dosáhl, anebo byl už dokonalý; usilovně však běžím, abych se opravdu zmocnil toho, k čemu sebe i mne zmocnil Kristus Ježíš. Bratři, já si nemyslím, že jsem se již toho zmocnil; jedno však činím: zapomínáje na to, co je za mnou, a natahuje se po tom, co je přede mnou, běžím k cíli pro cenu Božího povolání vzhůru v Kristu Ježíši. Všichni tedy, kteří jsme dokonalí, takto smýšlejme. A smýšlíte-li v něčem jinak, i to vám Bůh zjeví. Jen se držme standardu, k němuž jsme již dospěli.

Bratři, všichni spolu mě napodobujte. Hleďte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu. Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal, a nyní to pravím s pláčem, žijí jako nepřátelé Kristova kříže; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem je břicho a jejich sláva je v jejich hanebnosti; ti myslí na to, co je pozemské. Vždyť naše občanství je v nebesích, odkud také dychtivě očekáváme Zachránce, Pána Ježíše Krista, který přetvoří tělo naší poníženosti ve stejnou podobu těla jeho slávy působením, kterým je mocen si také všechno podmanit.

Filipským 3:1-21

Na závěr, Jan 8:32 nám dává povzbuzení. *Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.*

Církev by měla být ochotna postavit se bez omlouvání za celou pravdu Písma, ne jen za nemnoho základních doktrín, pokud církev touží být osvobozena od falešných učitelů a pokud touží růst a být známá mezi národy.

2019 Theological Conference

Truth in the Church, Tracy Zhykhovich